Р Е Ш Е Н И Е
№ 3342

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 6 състав,** в публично заседание на 27.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8889** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Н. С. срещу Заповед № 25111/09.08.2013г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.4 от ЗДвП на началник отдел "Пътна полиция" при СДВР- изземване на свидетелството за управление на МПС (СУМПС) поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП.

В жалбата и писмени бележки се излагат доводи за това, че оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК с оглед липсата на посочени в нея фактически основания – влезли в сила наказателни постановления, с които се отнемат максимален брой контролни точки, както и че не е доказано връчването на приложените наказателни постановления, а други две не били представени. Като не е доказано съществуването на фактическите основания не е доказано основанието по чл.171, т.4 от ЗДвП. Претендира отмяна на заповедта и присъждане на разноските по делото.

Ответната страна – Началникът на Отдел „Пътна полиция“ СДВР оспорва жалбата, иска потвърждаване на заповедта като правилна и законосъобразна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

С оспорената в настоящото производство заповед (л.8) на оспорващия е наложена ПАМ по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на СУМПС. В заповедта е посочено, че водачът не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне СУМПС. В заповедта са посочени пет НП, с констатация, че са влезли в сила и с тях се отнемат 42 контролни точки.

По делото са представени: заповеди (л.17 и 18) за компетентност на издателя на акта – заповед № Із-1741 от 28.08.2012г. на Министъра на вътрешните работи за упълномощаване на длъжностни лица от МВР да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП и Заповед З-11783/17.09.2012г. на директора на СДВР за оправомощаване на длъжностни лица от Дирекцията, за контрол по ЗДвП, сред които ответния орган, справка за нарушения на водача (л.21), пет НП (л.34 -40), с доказателства за връчването им както следва

1.НП № 105282/15.09.2009г./ОПП- СДВР– л.34.

С него на водача на МПС са отнети 6 контролни точки. Видно от печат върху НП административният орган (АО) е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН - „Когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.“ Отбелязаната върху НП дата на връчване по този ред е 04.02.2011г., а за влизането в сила на 12.02.2011г. Ответникът представя доказателства за връчване именно на това постановление, заедно с още две други НП – докладна записка от 04.02.2011г. (л.37), съгласно която лицето е било търсено на посочения от него адрес и не е намерено, след което АО е приложи чл.58, ал.2 от ЗАНН като отбелязаната дата 04.02.2011г.

2.НП № 93325/13.08.2009г./ОПП-СДВР – л.35.

С него на водача на МПС са отнети 12 контролни точки. Видно от печат върху НП административният орган (АО) е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната върху НП дата на връчване по този ред е 04.02.2011г., а за влизането в сила на 12.02.2011г. Ответникът представя доказателства за връчване именно на това постановление, заедно с още две други НП – докладна записка от 04.02.2011г. (л.37), съгласно която лицето е било търсено на посочения от него адрес и не е намерено, след което АО е приложи чл.58, ал.2 от ЗАНН като отбелязаната дата 04.02.2011г.

3.НП № 25111/22.04.2010г./ ОПП-СДВР (л.36).

С него на водача на МПС са отнети 12 контролни точки. Видно от печат върху НП административният орган (АО) е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Видно от печат върху НП административният орган (АО) е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната върху НП дата на връчване по този ред е 04.02.2011г., а за влизането в сила на 12.02.2011г. Ответникът представя доказателства за връчване именно на това постановление, заедно с още две други НП – докладна записка от 04.02.2011г. (л.37), съгласно която лицето е било търсено на посочения от него адрес и не е намерено, след което АО е приложи чл.58, ал.2 от ЗАНН като отбелязаната дата 04.02.2011г.

4.НП № 10859/28.10.2008г./РПУ Д. (л.38).

С него на водача на МПС са отнети 8 контролни точки. От докладната записка (л.39) се установява, че лицето, като е търсено на 09.11.2009г. от дежурен полицай за връчване на това НП, не е било открито на посочения адрес. Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 09.11.2009г., дата на влизане в сила 17.11.2009г.

5.НП № 11343/06.11.2008г./РПУ Д. (л.40).

С него на водача на МПС са отнети 4 контролни точки. От докладната записка (л.39) се установява, че лицето, като е търсено на 13.11.2009г. от дежурен полицай за връчване на това НП, не е било открито на посочения адрес. Видно от печат върху НП АО е приложил чл.58, ал.2 от ЗАНН. Отбелязаната дата е 13.11.2009г., дата на връчване 21.11.2009г.

От правна страна:

Оспорената заповед е връчена на 12.08.2013г., видно от отбелязването върху нея. Жалбата е подадена по пощата на 23.08.2013г., тоест – в 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК. Оспорващият е адресат на акта и има интерес от оспорването, тоест - има качеството на надлежна страна.

С оглед горното жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

С оглед представените заповеди на Министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазена е писмената форма, актът съдържа необходимите реквизити съгласно чл.59, ал.2 от АПК, същият е мотивиран. Не се констатираха съществени нарушения на административно производствените правила.

Обжалваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон и при съобразяване с целта му по следните съображения:

В оспореният административен акт е посочено като правно основание за издаването му - чл.171, т.4 във вр. чл.157, ал.4 от ЗДвП. Като фактическо описание е посочено, че водачът не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП – след като загуби придобитата правоспособност да върне СУМПС. Правоспособността се изгубва с отнемането на водача на МПС на всички - 39 контролни точки съгласно приложимата към издаване на заповедта Наредба № Із-2539 от 17 декември 2012 г. за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение - ДВ, бр. 1 от 4 януари 2013 г., в сила от 04.02.2013 г.

. Съдът не намира за съществен порок, посочването на отменената вече към датата на издаване на обжалваната заповед Наредба, № І3-1959/2007г., вместо действащата, в която уредбата е аналогична, доколкото коректно е посочено правното основание по чл.171, т.4 от ЗДвП във връзка със задължението по чл.157, ал.4 от същия закон. За неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП в чл. 171, т. 4 от ЗДвП е предвидено прилагане на ПАМ – изземване на СУМПС.

В оспорената заповед е посочен общият брой на отнетите на лицето контролни точки (42) и са цитирани наказателните постановления, въз основа на влизане в сила на които се твърди, че е настъпила последицата отнемане на контролни точки. Описано е и обстоятелството, че лицето не е изпълнило задължението да върне свидетелството

си за правоуправление след отнемането на всички контролни точки. Тоест в заповедта се съдържат описателно фактическите основания за прилагане на ПАМ, противно на наведеното в жалбата основание за незаконосъобразност.
По делото са представени, описаните в заповедта наказателните постановления и доказателства за влизането им в сила, като по този начин се установяват фактическите основания, посочени в съдържанието на заповедта.
Съдът не споделя довода на пълномощника на оспорващия, че НП с отбелязване по чл.58, ал.2 от ЗАНН не били редовно връчени. Напротив – по отношение на тях от докладните записки (л.37, 39 и л.41) става ясно, че органи на отдел ОПП при СДВР са търсили наказаното лице на посочения от него адрес във връзка с връчване на НП, но не са го намерили, поради което правилно е приложен чл.58, ал.2 от ЗАНН. Наказаното лице е търсено именно на адреса, посочен в НП, който е неоспорван от жалбоподателя като постоянен и настоящ негов адрес. Включително в съдебното производство жалбоподателят твърди, че това е известният му адрес, който не е променян, поради което търсенето на този адрес, респективно ненамирането на него, е от значение за прилагане на чл.58, ал.2 от ЗАНН. В докладните записки е описан именно този адрес и са съставени по повод връчване на конкретнти НП, посочени в заповедта. И при служебна справка на съда се потвърждава, че постоянният и настоящият адрес на лицето е този, на който е търсен от полицейските служители. Не са налице доказателства за друг, различен адрес, на който може да бъде намерен жалбоподателя и който да е бил известен, когато е търсен на посочения адрес. В този смисъл не е налице нов известен адрес на лицето, на който може да бъде намерен, освен на оповестения от него и в регистрите .Приложимо е връчването по чл.58, ал.2 от ЗАНН, обхващащо такива случаи. В съдебното производство жалбоподателят не опровергава констатацията в докладните записки на длъжностните лица от отдел ОПП СДВР, че не е намерен на адреса му и не посочи различен такъв, на който е можело да бъде намерен, но не е бил известен.
Като последица на петте описани НП, които са влезли в сила, на водача са отнети контролни точки – 42 на брой, които са повече от общо предвидения брой контролни точки – 39, съгласно Наредбата. Отнемането на контролните точки е станало автоматично – с влизането в сила на съответното НП по аргумент от чл.3, ал.1 от както от Наредба, № Із-1959/2007г., действаща към момента на влизане в сила на НП, така и на действащата към издаване на заповедта Наредба № Із-2539 от 17 декември 2012 г. Същото така автоматично – ex lege, водачът е загубил своята правоспособност и за него е възникнало задължението да върне свидетелството си за правоуправление. Като не го е сторил е реализирал хипотезата на правната норма на чл.171, т.4 от ЗДвП, която е приложил АО чрез заповедта.
Заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона, тъй като целта на ПАМ по ЗДвП, включително на тази по чл.171, т.4 от ЗДвП, е да осигури безопасност на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения по този закон, като в случая чрез отнемане на СУМПС не допусне до пътя водач с отнета правоспособност. С оглед това оспорената заповед осигурява именно целта на закона.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и оспорването с жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на ответника по жалбата следва да се присъдят разноски по делото, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева) на осн. чл.8, във връзка с

чл.7, ал.1, т.4 от Наредбата за размерите на минималните адвокатски възнаграждения в редакцията й към приключване на устните състезания по делото - ДВ.бр.43/2010г.
Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I-во отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването с жалбата на Заповед № 25111/09.08.2013г., издадена от началник отдел "Пътна полиция" при СДВР.
ОСЪЖДА И. Н. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 150 лв. (сто и петдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)